

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017 - 5413

Doknr.
501117

Dato
05-12-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 9. november 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 68 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 68:

"I forlængelse af svar på spørgsmål nr. 2 (SOU alm. del) bedes ministeren - evt. med bidrag fra andre ministre - redegøre for betydningen af § 10, stk. 2, i CPR-loven: "Kommunalbestyrelsen kan til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning, afkræve følgende oplysninger (...)". Hvordan fortolkes "ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning", kan kommunerne f.eks. efter anden lovgivning, herunder f.eks. Persondataloven, anmode private om oplysninger, og står det herefter private frit for, om de vil svare?"

Svar:

I CPR-lovens § 10, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 af lov om Det Centrale Personregister, er det bestemt således:

"Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning, afkræve følgende oplysninger:
1) En nærmere redegørelse fra vedkommende selv om dennes bopælsforhold.
2) En erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden.
3) Oplysninger fra virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven, private tele- og forsyningselskaber, private boligselskaber og -foreninger, arbejdsløshedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold."

Den i CPR-lovens § 10, stk. 2, angivne regulering af, under hvilke omstændigheder kommunalbestyrelsen til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold må afkræve bestemte personer og virksomheder bestemte oplysninger, gælder således ikke for de oplysninger, kommunalbestyrelsen efter anden lovgivning har adgang til.

Som oplyst i svar af 27. oktober 2017 på spørgsmål nr. 2, SOU (alm. del), fik CPR-lovens § 10, stk. 2, sin nuværende udformning ved et ændringsforslag til lovforslag L 3 om Det Centrale Personregister (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 861). Som oplyst fremgår det af bemærkningerne til ændringsforslaget (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 862-864), at ændringsforslaget bl.a. var baseret på de synspunkter, der fremkom i forbindelse med Folketingets Kommunaludvalgs høring af 1. marts 2000 om kommunernes adgang til kontrol contra borgernes ret til beskyttelse af privatlivet.

På baggrund af bemærkningerne til ændringsforslaget (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 863), er det ministeriets opfattelse, at kommunen ud over de tilfælde, der er nævnt i CPR-lovens § 10, stk. 2, kan indsamle oplysninger til brug for undersø-

gelsen af en persons bopælsforhold i det omfang, offentlige myndigheder efter forvaltningsloven har pligt til at give kommunen oplysninger. Efter forvaltningslovens § 31, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, skal en forvaltningsmyndighed, i det omfang myndigheden er berettiget til at videregive en oplysning, på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for denne myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, gælder for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed reglerne i § 5, stk. 1-3, §§ 6-8, § 10, § 11, stk. 1, § 38 og § 40 i lov om behandling af personoplysninger, jf. denne lovs § 1, stk. 3. Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, må oplysninger af fortrolig karakter, der ikke er oplysninger om enkeltpersoner, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed i de i bestemmelsen nærmere angivne tilfælde.

Endvidere er der i bemærkningerne til ændringsforslaget (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 863) henvist til, at de oplysninger, der kan belyse en bopælssag, bl.a. kan være oplysninger om den pågældende persons bopælsforhold, som er tilvejebragt i andre af kommunens forvaltninger, f.eks. i sociale sager med hjemmel i den bestemmelse, der i dag er § 11 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1096 af 13. september 2014 med senere ændringer. Desuden er der i bemærkningerne til ændringsforslaget henvist til, at en kommunal forsyningsafdeling ofte kan give oplysning om regningsadresse og om f.eks. forbrug af el, gas, vand og varme. Det er anført, at kontrol af oplysninger af betydning for andre områder end folkeregistreringsområdet må ske på grundlag af reglerne i lovgivningen inden for det respektive forvaltningsområde.

Der er i bemærkningerne til ændringsforslaget ikke - ud over oplysninger fra de i CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 1-3, nævnte private personer og virksomheder - nævnt andre eksempler på en kommunes adgang til at indhente oplysninger til belysning af en bopælssag.

Det er på den baggrund ministeriets opfattelse, at der med formuleringen "ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning" i § 10, stk. 2, dels henvises til den mulighed, som andre forvaltningsmyndigheder efter forvaltningslovens § 28, stk. 1 og 2, har for at videregive oplysninger til kommunen, dels henvises til kommunalbestyrelsens mulighed for - som en del af den kommunale enhedsforvaltning - at anvende oplysninger, som andre dele af kommunens enhedsforvaltning allerede er i besiddelse af efter anden lovgivning, som f.eks. retssikkerhedsloven.

Efter ministeriets opfattelse har kommunalbestyrelsen således ikke adgang til yderligere at indhente oplysninger fra private til brug for behandlingen af en bopælssag, ud over fra de private anført i CPR-lovens § 10, stk. 2.

Ministeriet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at formålet med ændringsforslaget i forhold til den oprindeligt foreslåede udformning af § 10, stk. 2 og 3, var, at der kun skulle ske en begrænset udvidelse af privates pligt til under strafansvar at bidrage med oplysninger til kommunen i en bopælssag. Det er således anført i bemærkningerne til ændringsforslaget (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 862), at dette skete ved en udtrykkelig opregning af, hvilke private der ville blive omfattet af oplysningspligten i den nye foreslåede § 10, stk. 2, i bemærkningerne betegnet som en "positivliste".

Som oplyst i ministeriets svar af 27. oktober 2017 på spørgsmål 2, SOU (alm. del), fremgår det herudover af bemærkningerne til ændringsforslaget (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 862), at dette imødekom de behov for kontrolmuligheder, der i den forbindelse var afdækket som nødvendige for, at kommunerne kunne håndtere de daglige problemer med forkerte adresseangivelser i relation til CPR-loven, samt at dette skulle sikre en balance mellem legitime kontrolhensyn på den ene side

og beskyttelsen af den enkelte borgers privatliv og personlige integritet - og dermed retssikkerheden - på den anden side.

Som ligeledes anført i ministeriets svar af 27. oktober 2017 på spørgsmål 2, SOU (alm. del), er det i det orienteringsbrev om folkeregistrering, som den 30. august 2001 blev udsendt af det daværende Indenrigsministerium til samtlige kommunalbestyrelser, anført, at der med CPR-lovens § 10, stk. 2, er gjort op med, at der ikke herudover må tages kontakt til andre private. Det kan dertil tilføjes, at det i orienteringsbrevet i forlængelse heraf er oplyst, at kommunen således ikke må kontakte borgerens arbejdsgiver eller nabo, uanset om det oplyses, at denne ikke har pligt til at svare. Denne fortolkning af CPR-lovens § 10, stk. 2, er siden blevet lagt til grund ved ministeriets administration af CPR-loven og er efterfølgende blev gengivet i ministeriets vejledning om folkeregistrering, jf. senest i vejledning om folkeregistrering nr. 9273 af 14. juni 2013.

Det følger herudover af § 2 i lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 429 af 1. maj 2000 med senere ændringer, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i denne lov. Forslaget til lov om Det Centrale Personregister blev behandlet og vedtaget af Folketinget sideløbende med Folketingets behandling og vedtagelse af forslag til lov om behandling af personoplysninger.

Det er også på den baggrund ministeriets opfattelse, at det ikke med vedtagelsen af CPR-loven var tilsigtet, at en kommune herudover efter persondatalovens bestemmelser skulle kunne indhente oplysninger fra andre private end de i CPR-lovens § 10, stk. 2, anførte. Dette gælder uanset, om det samtidig oplyses, at vedkommende person ikke har pligt til at svare.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll-Bille